

დანIELის წიგნი — ნომერი სამოცდათექვსმეტი

წინასწარმეტყველებათა ბეჭდების გახსნა: 1856 წელს ნათლის უარყოფა და მისი შედეგები

Jeff Pippenger
2024-02-09

1856 წელს „შვიდი დროის“ ნათელი გაიხსნა, ხოლო 1863 წლისთვის ეს ნათელი უარყოფილ იქნა. იუდადან მოსულმა წინასწარმეტყველმა ნათელი მიუტანა ბოროტ მეფე იერობოამს, და იერობოამმა ნათელი უარყო. ესაიამ იგივე ნათელი მიუტანა ბოროტ მეფე ახაზს, და მანაც უარყო იგი. შილოახის აუზთან დაკავშირებული ნათლის უარყოფის გამო, იერობოამის (ჩრდილოეთისა) და ახაზის (სამხრეთისა) ორივე სამეფო ჩრდილოეთიდან მოსულმა მეფემ მონობაში წაიყვანა, შესაბამისად, ძვ. წ. 723 და 677 წლებში.

მოსე აარონის ამბოხებაში, ესაია ახაზთან და იერემია სხვა მეფეებთან ერთად, წარმოადგენდნენ მილერიტული ისტორიის ერთგულთ, რომლებიც ყველანი წარმოადგენდნენ სინათლის მაცნეებს უკანასკნელი დღეების ამბოხებაში. 1863 წლის უკანასკნელი დღეების „პირველი“ კრიზისი და გამოცხადების მეთერთმეტე თავში აღწერილი „დიდი მიწისძვრის“ უკანასკნელი დღეების „ბოლო“ კრიზისი (მალე მოსალოდნელი კვირა დღის კანონი) წარმოადგენილია ყველა ამ წინასწარმეტყველურ ხაზში. იუდადან წინასწარმეტყველი წარმოადგენს წინასწარმეტყველს, რომელიც თავის პასუხისმგებლობას განუდგა და ბოლოს იმავე სამარხში იმარხება განდგომილ პროტესტანტიზმთან ერთად. მისი სიკვდილი და მისი დამარხვა იყო პასუხი იმ არჩევანზე, რომ ეჭამა და ესვა ბეთელის ცრუ წინასწარმეტყველის საზრდო.

კვირის კანონის დროს პაპობის მიერ (აშურის მეფის მიერ) ძლევის სასჯელი, რომელიც წინასწარგამოსახვით აღნიშნულ იქნა იერობოამისა და ახაზის ჩრდილოეთისა და სამხრეთის სამეფოების გაფანტვით, შეესაბამება იუდეველი წინასწარმეტყველის ხვედრს, რადგან იგი მოკვდა „ლომსა“ და „ვირს“ შორის. „ლომი“ ბაბილონის სიმბოლოა, რომელიც უკანასკნელ დღეებში პაპობაა.

და იყო ასე: მას შემდეგ, რაც მან პური ჭამა და სმა დაასრულა, მან შეუკაზმა ვირი იმ წინასწარმეტყველისთვის, რომელიც უკან დაებრუნებინა. და როცა იგი წავიდა, გზაში ლომი შეეყარა მას და მოკლა იგი; და მისი გვამი გზაზე იყო დაგდებული, ვირიც მის გვერდით იდგა, და ლომიც გვამთან იდგა. და, აჰა, გამვლელებმა იხილეს გზაზე დაგდებული გვამი და ლომი, რომელიც გვამის გვერდით იდგა; და მივიდნენ და ამბავი აუწყეს იმ ქალაქში, სადაც მოხუცი წინასწარმეტყველი ცხოვრობდა. და როცა ამის შესახებ მოისმინა წინასწარმეტყველმა, რომელმაც იგი გზიდან უკან მოაბრუნა, თქვა: ეს არის ღვთის კაცი, რომელიც ურჩი იყო უფლის სიტყვისა; ამიტომაც უფალმა იგი ლომს მისცა, რომელმაც დაფლითა იგი და მოკლა, უფლის სიტყვისამებრ, რომელიც უთხრა მას. და უთხრა თავის ვაჟებს, თქვა: შეუკაზმეთ ვირი. და მათ შეუკაზმეს. და წავიდა და იპოვა მისი გვამი გზაზე დაგდებული,

ხოლო ვირი და ლომი გვამის გვერდით იდგნენ; ლომს არც გვამი შეეჭამა და არც ვირი დაეფლითა. და აიღო წინასწარმეტყველმა ღვთის კაცის გვამი, დაადო იგი ვირზე და უკან წამოიღო; და მოხუცი წინასწარმეტყველი მივიდა ქალაქში, რათა ეგლოვა და დაემარხა იგი. და ჩაასვენა მისი გვამი თავისივე საფლავში; და გლოვობდნენ მასზე და ამბობდნენ: ვაი, ძმაო ჩემო! და იყო ასე: მას შემდეგ, რაც მან დამარხა იგი, უთხრა თავის ვაჟებს: როცა მე მოვკვდები, მაშინ იმ სამარხში დამმარხეთ, სადაც ღვთის კაცია დამარხული; ჩემი ძვლები მისი ძვლების გვერდით დაასვენეთ. რადგან სიტყვა, რომელიც მან უფლის სიტყვით გამოაცხადა ბეთელში სამსხვერპლოს წინააღმდეგ და სამარიის ქალაქებში არსებულ მადლობთა ყველა სახლის წინააღმდეგ, შექველად აღსრულდება. 3 მეფეთა 13:11–32.

იუდეველი წინასწარმეტყველი ორ სიმბოლოს შორის დაიღუპა. ლომი ბაბილონის სიმბოლოა, ხოლო უკანასკნელ დღეებში თანამედროვე ბაბილონი არის ჩრდილოეთის მეფე, რომელიც თავის აღსასრულს მიადგება და დამხმარე არავინ ეყოლება დანიელის წიგნის მეთერთმეტე თავის ორმოცდამეხუთე მუხლში. მისი ძალაუფლების ნიშანია მზის თაყვანისცემა, რაც მეოთხე სისამაგლეა, და სადაც ლაოდიკიური ადვენტიზმის მეოთხე თაობა წარმოდგენილია, როგორც მზისკენ თავდახრილი ეხეკიელის წიგნის მერვე თავში. მილერის სიზმარში მას ეჩვენა, რომ არა მხოლოდ მვირფასეულობა გაიფანტა და დაიფარა, არამედ თვით სკივრიც, რომელიც ბიბლიას განასახიერებდა, დაიგლიჯა.

ადვენტიზმის მესამე თაობაში ბიბლიის ე.წ. თანამედროვე თარგმანების გამოყენების შემოღების საქმე ადვენტიზმის ხელმძღვანელობის მიერ იყო ხელშეწყობილი. ეს ე.წ. თანამედროვე თარგმანები მომდინარეობდა ხელნაწერთა კორუმპირებული წყობიდან, რომელსაც ცოდვის კაცის თეოლოგები და განდგომილი პროტესტანტიზმი უწევენ პროპაგანდას. მილერის კუბო იყო მეფე იაკობის ვერსია, რომელიც უთვალთმაქცო ხელნაწერებიდან იყო ნათარგმნი.

ლაოდიკიური ადვენტიზმის მეოთხე თაობისთვის ეკლესია შეუერთდა ეკლესიათა მსოფლიო საბჭოს — რომის ეკლესიისა და მისი ასულების კონფედერაციას. ადვენტიზმი წლების განმავლობაში ამტკიცებდა, თავისი მძინარე სამწყსოს სასარგებლოდ, რომ ისინი ეკლესიათა მსოფლიო საბჭოში მხოლოდ „დამკვირვებლები“ იყვნენ, ვიდრე ამ ბოროტი კონფედერაციის წესდებამ არ გამოავლინა, რომ „დამკვირვებლის“ სტატუსი სრულუფლებიან, ხმის უფლების მქონე წევრობას აღნიშნავს!

მათ მეოთხე თაობაში ორჯერ მიაწიქეს „ცოდვის კაცს“ ოქროს მედალი. მედლებიდან სულ მცირე ერთზე აღბეჭდილი იყო ქრისტეს მეორედ მოსვლის შესახებ კათოლიკური გაგება, სადაც გამოსახული იყო იესო, რომელიც თავისი დაბრუნებისას დედამიწაზე დგამს ფეხს; მასში აგრეთვე იყო ქრისტეს უკან კათოლიკური მზისებრი შარავანდედი და მეოთხე მცნების კათოლიკური შემოკლებული ფორმულირება, რომელიც უბრალოდ ამბობდა: „გახსოვდეს შაბათი.“ სასამართლო წარმოებისას (რაც სამართლებრივ განცხადებას წარმოადგენს), გენერალური კონფერენციის პრეზიდენტმა მისცა ჩვენება, რომელშიც აღნიშნა, რომ მეშვიდე დღის ადვენტიტურ

ეკლესიას ოდესღაც სჯეროდა, რომ პაპობა ანტიქრისტე იყო, მაგრამ მისმა ეკლესიამ ეს რწმენა დიდი ხნის წინ „ისტორიის ნაგავსაყრელს“ მიაკუთვნა.

მეოთხე სისაძაგლე (თაობა) ის არის, სადაც იერუსალიმის ეკლესიის ოცდახუთი წინამძღოლი მზეს ეთაყვანება. პროგრესული სისაძაგლეები დაიწყეს შესასვლელთან აღმართული შურის ხატით, რომელიც დასაწყისს აღნიშნავდა. იუდადან გამოსული წინასწარმეტყველი საბოლოოდ განდგომილ პროტესტანტიზმთან ერთად იმარხება, და ლომი (ბაბილონი) ჰკლავს მას, რადგან იგი კვლავ დაუბრუნდა განდგომილი პროტესტანტიზმის მეთოდოლოგიას და ამიტომ ვეღარ ძალუძს იმის ამოცნობა, რომ ხილვას რომი ამყარებს; და სადაც ხილვა ცოდვის კაცის სიმბოლოთი არ არის დამყარებული, იქ საბოლოოდ ცოდვის კაცის მხარეს აღმოჩნდება.

„ვინც სიტყვის გაგებაში იბნევა და ანტიქრისტეს მნიშვნელობას ვერ ხედავს, უეჭველად ანტიქრისტეს მხარეს დაიყენებს თავს.“ Kress Collection, 105.

იუდეველი წინასწარმეტყველი დამარხულ იქნა ბეთელის ცრუ წინასწარმეტყველთან ერთად, რომელმაც იგი თავის „ძმად“ გამოაცხადა, და იგი მკვდარი იპოვეს ორ სიმბოლოს შორის. „ლომი“ წარმოადგენდა მის უუნარობას, გაეგო ანტიქრისტე, ხოლო „სახედარი“ ისლამის სიმბოლოა. ლაოდიკიური ადვენტიზმი უკვე ცხადყოფს თავისი დუმილით 2001 წლის 11 სექტემბრის შესახებ, რომ იგი ვერ ცნობს, რომ მესამე ვაის ისლამის საკითხი არის შუალამის ღაღადი, გვიანი წვიმის უწყება. გვიანი წვიმის უწყების ვერ ცნობა სიკვდილია! გვიანი წვიმა დაიწყო 2001 წლის 11 სექტემბერს, როდესაც გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი ჩამოვიდა, როდესაც ნიუ-იორკის დიდი შენობები დაემხო. „წვიმა“ არის უწყება, და მის მისაღებად ეს უწყება უნდა იქნეს ცნობილი.

„ჩვენ არ უნდა ველოდოთ უკანასკნელ წვიმას. იგი მოვა ყველაზე, ვინც შეიცნობს და მიითვისებს მაღლის ნამსა და წვიმებს, რომლებიც ჩვენზე გადმოდის. როდესაც შევკრებთ ნათლის ნატეხებს, როდესაც დავაფასებთ ღვთის უეჭველ წყალობებს — ღვთისა, რომელსაც უყვარს, რომ ვენდობოდეთ მას — მაშინ ყოველი დაპირება აღსრულდება. [ესაია 61:11 ციტირებულია.] მთელი დედამიწა უნდა აღივსოს ღვთის დიდებით.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, ტომი 7, 984.

„მთელმა დედამიწამ“ იცის, რა მოხდა 2001 წლის 11 სექტემბერს, მაგრამ იმისათვის, რომ მიღებულ იქნეს ის უწყება, რომელიც იქ იწყება და საბოლოოდ ღვთის დიდებით მთელ დედამიწას გაანათებს, საჭიროა, რომ ეს უწყება აღიარებულ იქნეს. სიტყვა „აღიარება“ ნიშნავს „რაიმეს შესახებ ცოდნის ხელახლა გახსენებას ან აღდგენას, იმ ცოდნის აღიარებით ან მის გარეშე. ჩვენ ვცნობთ ადამიანს შორიდან, როდესაც გვახსენდება, რომ იგი ადრე გვინახავს, ან რომ წინათ ვიცნობდით მას. ჩვენ ვცნობთ მის სახის ნაკვთებს ან მის ხმას.“ Webster's 1828 Dictionary.

ლაოდიკეელი ადვენტიტისთვის ერთადერთი გზა, რომ ამოიცნოს გვიანი წვიმის უწყება, რომელიც 2001 წლის 11 სექტემბერს მოვიდა, არის ის, რომ აღიაროს: წარსულში მან უკვე იხილა ღვთიური ძალის იგივე გამოვლინება. 1840 წლის 11 აგვისტოს ჩამოვიდა გამოცხადების მეათე თავის ძლიერი ანგელოზი, როდესაც ისლამის მეორე

ვას წინასწარმეტყველება აღსრულდა. ეს ისტორია სრულყოფილად განმეორდა, როდესაც 2001 წლის 11 სექტემბერს ჩამოვიდა გამოცხადების მეთვრამეტე თავის ძლიერი ანგელოზი, მაშინ, როცა ისლამის მესამე ვას წინასწარმეტყველება აღსრულდა; ხოლო მესამე ვას ისლამის ამოუცნობლობა ნიშნავს, რომ ადამიანი ველურ არაბულ ვირს მიჰყავს იმ სიკვდილამდე, რომელიც თანამედროვე ბაბილონის ლომს მოაქვს.

ეფრემის მთვრალნი, რომელთაც ბეჭედდასმული წიგნის წაკითხვა არ ძალუძთ, ვერ ხედავენ მილერიტული ისტორიის გამეორებას, რადგან ეს ამოცნობა დამყარებულია გვიანი წვიმის მეთოდოლოგიაზე — „ხაზი ხაზზე“. ის შეხედულება, რომ ღვთის ძალის გამოვლინება მილერიტულ ისტორიაში უკანასკნელ დღეებში მეორდება, ვერ იქნება დამყარებული განდგომილი პროტესტანტიზმისა და კათოლიციზმის მეთოდოლოგიით.

„ანგელოზმა, რომელიც ერთიანდება მესამე ანგელოზის უწყების გამოცხადებაში, თავისი დიდებით მთელი დედამიწა უნდა გაანათოს. აქ წინასწარმეტყველურად ნაწინასწარმეტყველებია მსოფლიო მასშტაბის და უჩვეულო ძალის საქმე. 1840–44 წლების ადვენტური მოძრაობა ღვთის ძალის დიდებული გამოვლინება იყო; პირველი ანგელოზის უწყება მსოფლიოს ყოველ მისიონერულ სადგურამდე იქნა მიტანილი, და ზოგიერთ ქვეყანაში შეინიშნებოდა უდიდესი რელიგიური ინტერესი, რომელიც მეთექვსმეტე საუკუნის რეფორმაციის შემდეგ რომელიმე ქვეყანაში ოდესმე ყოფილა; მაგრამ ამათ გადააჭარბებს ძლევამოსილი მოძრაობა მესამე ანგელოზის უკანასკნელი გაფრთხილების ქვეშ.“ The Great Controversy, 611.

თანამედროვე ისრაელის ბრმა წინამძღოლნი თავიანთი მეთოდოლოგიით იძულებულნი არიან უარყონ ჭეშმარიტება, რომ უკანასკნელ დღეებში მოხდება ღვთის ძალის გამოცხადების განმეორება, როგორც ეს ყოფილ წლებში იყო.

„აქ ვხედავთ, რომ ეკლესიამ — უფლის საწმიდარმა — პირველად იგემა ღვთის რისხვის დარტყმა. ხანდაზმულმა კაცებმა, მათ, ვისაც ღმერთმა დიდი ნათელი მისცა და რომლებიც ხალხის სულიერი ინტერესების მცველებად იდგნენ, თავიანთი ნდობა უღალატეს. მათ დაიკავეს ის პოზიცია, თითქოს ჩვენ აღარ უნდა ველოდეთ სასწაულებს და ღვთის ძალის მკაფიო გამოვლინებას, როგორც უწინდელ დღეებში. დროები შეიცვალა. ეს სიტყვები ამაგრებს მათ ურწმუნოებას, და ისინი ამბობენ: უფალი არც კარგს მოიმოქმედებს და არც ცუდს. იგი მეტისმეტად მოწყალეა, რათა თავის ხალხს სამსჯავროთი მოაკითხოს. ამგვარად, „მშვიდობა და უსაფრთხოება“ არის შემახილი იმ კაცთაგან, რომლებიც აღარასოდეს აღიმადლებენ თავიანთ ხმას საყვირივით, რათა ღვთის ხალხს მათი დანაშაულნი უჩვენონ და იაკობის სახლს — მათი ცოდვები. ეს მუნჯი ძაღლები, რომელთაც ყეფა არ სურთ, სწორედ ისინი არიან, ვინც შეურაცხყოფილი ღვთის სამართლიან შურისგებას იგემებენ. კაცები, ქალწულები და მცირეწლოვანი ბავშვები ყველანი ერთად იღუპებიან.“ მოწმობანი, ტომი 5, 211.

იერუსალიმის უმეცართა მმართველი სწავლულთა ლაოდიკიური სიბრმავე უძლურია, შეიცნოს გვიანი წვიმა, რადგან ისინი არა მხოლოდ გახრწნილ ბიბლიურ

მეთოდოლოგიას იყენებენ, არამედ მათი მცდარი მსჯელობის დასკვნები იმ მდგომარეობაში აყენებს მათ, რომ უარყონ ღვთის ძალის ნებისმიერი მომავალი გამოვლინება, როგორც ეს ყოფილ საუკუნეებში იყო. თუმცა მაღაქია 3 მიუთითებს, რომ როდესაც ალთქმის მაცნე ლევის ძეთ განწმედს, მაშინ შესაწირავი იქნება, როგორც ძველ დღეებში.

„ჭეშმარიტი მოწმე აცხადებს: „ვიცი შენი საქმეები.“ „მოინანიე და პირველი საქმეები აღასრულე.“ ეს არის ჭეშმარიტი გამოცდა, მტკიცებულება იმისა, რომ ღვთის სული მოქმედებს გულში, რათა თავისი სიყვარულით განგამსჭვალოს. „მაღე მოვალ შენთან და შენს სასანთლეს მის ადგილს მოვაშორებ, თუ არ მოინანიებ.“ ეკლესია ჰგავს უნაყოფო ხეს, რომელმაც, ნამის, წვიმისა და მზის შუქის მიმღებმა, ნაყოფის სიუხვე უნდა გამოეღო, მაგრამ რომელსაც ღვთიური ძიება ფოთლების გარდა ვერაფერს პოულობს. რა საზეიმო ფიქრია ჩვენი ეკლესიებისთვის! და მართლაც, რა საზეიმოა ყოველი ცალკეული ადამიანისთვის! საკვირველია ღვთის მოთმინება და სულგრძელება; მაგრამ „თუ არ მოინანიებ,“ ის ამოიწურება; ეკლესიები, ჩვენი დაწესებულებები, უძღურებიდან უძღურებაში, ცივი ფორმალურობიდან სულიერ მკვდრობაში გადავლენ, მაშინ როცა ამბობენ: „მდიდარი ვარ, გავმდიდრდი და არაფერი მჭირდება.“ ჭეშმარიტი მოწმე ამბობს: „და არ იცი, რომ უბადრუკი ხარ, საცოდავი, ღარიბი, ბრმა და შიშველი.“ ნუთუ ოდესმე ნათლად დაინახავენ თავიანთ მდგომარეობას?

„ეკლესიებში ღვთის ძალის საოცარი გამოცხადება უნდა მოხდეს, მაგრამ იგი არ იმოქმედებს მათზე, რომელთაც უფლის წინაშე თავი არ დაუმაბლებიათ და გულის კარი არ გაუღიათ აღსარებითა და მონანიებით. იმ ძალის გამოცხადებაში, რომელიც ღმერთის დიდებით გაანათებს დედამიწას, ისინი დაინახავენ მხოლოდ რაღაცას, რაც თავიანთ სიბრმავეში საშიშად მიაჩნიათ, რაღაცას, რაც მათ შიშებს აღძრავს, და ისინი გამაგრდებიან, რათა მას წინ აღუდგნენ. რადგან უფალი არ მოქმედებს მათი შეხედულებებისა და მოლოდინების თანახმად, ისინი ამ საქმეს შეეწინააღმდეგებიან. „რატომ,“ ამბობენ ისინი, „არ უნდა ვიცნობდეთ ჩვენ ღვთის სულს, როცა ამ საქმეში ამდენი წელია ვართ?“ — იმიტომ, რომ არ გამოეხმაურნენ გაფრთხილებებს, ღვთის უწყებათა ვედრებებს, არამედ დაჟინებით ამბობდნენ: „მდიდარი ვარ, გამდიდრებული ვარ ქონებით და არაფერი მჭირდება.“ ნიჭი, ხანგრძლივი გამოცდილება, ადამიანებს ნათლის არხებად ვერ აქცევს, თუ ისინი თავს არ დააყენებენ სიმართლის მზის ნათელი სხივების ქვეშ და არ იქნებიან მოხმობილნი, რჩეულნი და განმზადებულნი სულიწმიდის მინიჭებით. როდესაც ადამიანები, რომელთაც წმიდა საქმეებთან აქვთ შეხება, ღმერთის ძლევამოსილი ხელის ქვეშ დაიმდაბლებენ თავს, უფალი აღამაღლებს მათ. იგი მათ გარჩევის უნარის მქონე ადამიანებად აქცევს — ადამიანებად, რომლებიც მისი სულის მადლით არიან გამდიდრებულნი. მათი ძლიერი, ეგოისტური ხასიათის თვისებები, მათი სიჯიუტე, გამოჩნდება იმ ნათელში, რომელიც სოფლის ნათლისაგან ბრწყინავს. „მოვალ შენთან მაღე და მოვაშორებ შენს სასანთლეს მის ადგილს, თუ არ მოინანიებ.“ თუ მთელი გულით ეძიებთ უფალს, იგი გეპოვებათ.“ Review and Herald, December 23, 1890.

იუდაელი წინასწარმეტყველის სიკვდილი წარმოდგენილია როგორც თანამედროვე ბაბილონის „ლომით“, რომელიც არის წინასწარმეტყველური ისტორიის ხილვის დამამყარებელი წინასწარმეტყველური სიმბოლო, ასევე „სახედრიტაც“. ისლამის პირველი ხსენება წმინდა წერილებში მაშინ გვხვდება, როცა ისმაელი შემოყვანილია როგორც „ველური კაცი“.

და იგი იქნება ველური კაცი; მისი ხელი ყოველი კაცის წინააღმდეგ იქნება, და ყოველი კაცის ხელი — მის წინააღმდეგ; და იგი დამკვიდრდება ყველა თავისი ძმის წინაშე. დაბადება 16:12.

პირველი მოხსენიების წესი წმინდა წერილებში მიუთითებს, რომ სიმბოლოს ყველა მახასიათებელი მასში უნდა იყოს მოქცეული, რადგან ღვთის სიტყვა არის თესლი, ხოლო თესლი ფლობს მთელ იმ „დნმ“-ს, რომელიც აუცილებელია მთელი მცენარის ნაყოფიერად აღმოსაგენებლად. სიტყვა, რომელიც ნათარგმნია როგორც „ველური კაცი“, არის სიტყვა „ველური არაბული ვირის“ აღსანიშნავად. „ვირი“ ჭეშმარიტების წმინდა წერილებში ისლამის ერთ-ერთი სიმბოლოა.

ეზეკიელის ოცდამეშვიდე თავში გადმოცემული უწყება, რომელიც მკვდარ ძვლებს აცოცხლებს ისე, რომ ისინი აღდგებიან როგორც ძლიერი ლაშქარი, არის მესამე ვაების ისლამის უწყება, და ეს უწყება არის უკანასკნელი დღეების შუაღამის დაღადის უწყება. და უაიტი პირდაპირ ასწავლის, რომ ქრისტეს იერუსალიმში ტრიუმფალური შესვლა შუაღამის დაღადის უწყებას წარმოადგენდა.

„შუაღამის ძახილი უმეტესად არგუმენტით კი არ ვრცელდებოდა, თუმცა წმინდა წერილის მტკიცებულება ნათელი და გადამწყვეტი იყო. მასთან ერთად მოქმედებდა მაიმულებელი ძალა, რომელიც სულს ამოძრავებდა. არ იყო ეჭვი, არ იყო კითხვის ნიშანი. ქრისტეს იერუსალიმში ტრიუმფალური შესვლისას, დღესასწაულის შესანახად ქვეყნის ყოველი კუთხიდან შეკრებილი ხალხი ზეთისხილის მთისკენ მიაწყდა, და როცა ისინი იესოს გამომცილებელ ბრბოს შეუერთდნენ, იმ ჯამის შთაგონებამ მოიცვა ისინი და შეძახილი გააძლიერეს: „კურთხეულია, ვინც უფლის სახელით მოდის!“ [მათე 21:9.] ამგვარადვე, ადვენტიტურ შეკრებებზე თავმოყრილმა ურწმუნოებმაც — ზოგმა ცნობისმოყვარეობით, ზოგმა კი მხოლოდ დასაცინად — იგრძნეს იმ უწყების თანმხლები დამარწმუნებელი ძალა: „აჰა, სიძე მოდის!““ Spirit of Prophecy, ტომი 4, 250.

იესო ქრისტეს გამოცხადება არის საბოლოო გზავნილი, რომელიც უკანასკნელ დღეებში იხსნება, და იგი მოიცავს მესამე ვაის ისლამს. როდესაც ქრისტე, რომელიც არის გახსნილი გზავნილი, შევიდა იერუსალიმში და ამით წინასახედ წარმოადგინა უკანასკნელი დღეების შუაღამის ძახილი, იგი „სახედრიტ“ იყო ტარებული (მისი გზავნილი იყო ტარებული). ქრისტეს სიმართლის საბოლოო გზავნილს ატარებს ისლამი.

ისლამი იყო, არის და იქნება ველური კაცი, როგორც ეს წარმოდგენილია ველური არაბული ვირის სახით; და ყველას, ვისაც სურს დაინახოს (და ბევრია ისეთიც, ვისაც

დანახვა არ სურს), ადვილად შეუძლია „იცნოს“, რომ ომი, რომელსაც ახლა ისლამი აწარმოებს, ველური სიშლეგია. თვითმკვლელობის ჩადენის მზადყოფნა, იმ რწმენით, რომ საიქიოში ამას რაიმე დიდი სექსუალური საზღაური მოჰყვება, სატანური სიშლეგია. ისლამის პირველი ხსენება მიუთითებდა, რომ ისლამი ველური კაცი იქნებოდა.

ისლამის ომიანობა მთელ კაცობრიობას აერთიანებს, რათა ებრძოლონ მესამე ვაით გამოწვეული მზარდი ომიანობის პირობებში. ისლამი წარმოადგენს წინასწარმეტყველურ ლოგიკას ერთმსოფლიო მთავრობის დამყარებისათვის, და გლობალისტები ასწავლიან, რომ მათ განზრახ დააბრუნეს ებრაელები ისრაელის მიწაზე მეორე მსოფლიო ომის შემდეგ, რათა ისლამის ძველი სიძულვილი ებრაელთა მიმართ გამოეყენებინათ მესამე მსოფლიო ომის დასაწყებად. გლობალისტებს სწამთ და ათწლეულების განმავლობაში ასწავლიდნენ, რომ თავიანთი ერთმსოფლიო მთავრობის დასამყარებლად მესამე მსოფლიო ომი დასჭირდებოდათ. გლობალისტთა გახრწნილი მოტივები, როგორც ეს მათი საკუთარი სიტყვებით არის გამოხატული, ეთანხმება ისლამის ბიბლიურ როლს.

შესაძლოა, ისმაელის წინასწარმეტყველური დნმ-ის ყველაზე სერიოზული ნაწილი, იმ მუხლში, სადაც იგი პირველად არის მოხსენიებული, არის ის ფაქტი, რომ მისი სული, რომელიც „ველური კაცის“ სულია, „მკვიდრობს ყველა თავისი ძმის წინაშე“. აზრი, თითქოს მხოლოდ რადიკალური ისლამის ზოგიერთი სექტა იქნება ჩართული მესამე ვაიში, ღვთის სიტყვას არ შეესაბამება. ფართოდ გავრცელებული პოლიტიკურად კორექტული შეხედულება, რომ ყოველ რელიგიურ მიმდინარეობაში მოიძებნება რამდენიმე ცუდი ნაყოფი და რომ მუსლიმური რელიგიის უმრავლესობა მშვიდობისმოყვარე მოქალაქეები არიან, არ ეთანხმება არც მათივე წმინდა წიგნს და არც ბიბლიას.

ყურანი ასწავლის, რომ ალაჰის ყოველი მიმდევრის მოვალეობაა მთელი სამყაროს შარიათის კანონის შესაბამისად მოყვანა, და დაბადების წიგნში ისლამის პირველი მოხსენიება ცხადყოფს, რომ ისმაილის „ველური კაცის“ სული ისლამის ყოველ მიმდევარში იქნება. ყურანი უშუალოდ ასწავლის თავის მიმდევრებს, კეთილწესიერების მოჩვენება შექმნან მაშინ, როცა ცხოვრობენ იმ ადგილებში, სადაც ჯერ კიდევ არ გააჩნიათ უნარი, მოსახლეობას თავიანთი რელიგიური მმართველობა თავს მოახვიონ, კათოლიციზმის მსგავსად.

იუდადან მოსულმა წინასწარმეტყველმა იეროზოამს მაშინ დაუპირისპირდა, როცა მისი სამეფო პირველად დაფუძნდა. განდგომილმა პროტესტანტიზმმა დასაბამი 1844 წელს აიღო და მას მაშინვე დაუპირისპირდა მილერიტული ადვენტიზმი, რომელიც უწმიდეს ადგილას იყო შესული და ღვთის რჯული, მათ შორის მეშვიდე დღის შაბათი, აღმოაჩინა. მილერიტულ ადვენტიზმს, როგორც ეს იერემიას მიერ არის წარმოდგენილი, ეთქვა, რომ ღმერთთან დაბრუნებულიყო, მაგრამ არასოდეს დაბრუნებულიყო „მქირდავთა საკრებულოში.“ იუდადან მოსულ წინასწარმეტყველს ებრძანა, რომ იმავე გზით არ დაბრუნებულიყო, რომლითაც მოვიდა, და არც ბეთელის ცრუ წინასწარმეტყველის პური ეჭამა და წყალი დაეღია, მაგრამ მან ასე მოიქცა.

იუდადან მოსული წინასწარმეტყველის სიკვდილი სიმბოლურად ორ სიმბოლოს შორის იქნა მოთავსებული, რომლებიც პაპობასა და ისლამს წარმოადგენდნენ. ლაოდიკიური ადვენტიზმი ამ ორ ჭეშმარიტებას ვერ ხედავს, რადგან 1863 წელს მათ თავიანთი სულიერი თვალები თავადვე დაითხარეს და დაიწყეს იმ ძვირფასეულობებისა და მეთოდოლოგიის დაფარვის პროცესი, რომლებიც უილიამ მილერმა გამოიყენა, რათა ადვენტიზმის საფუძვლები დაედგინა ყალბი მონეტებითა და ძვირფასეულობით, ასევე განდგომილი პროტესტანტიზმისა და კათოლიციზმის მეთოდოლოგიით.

„მტვრის ჯაგრისიანი კაცი“ ახლა წმენდს თავის იატაკს, აღადგენს ძვირფას ქვებს და აძლევს მათ მილერს, რათა მან თავის სუფრაზე დააწყოს; მაგრამ ადვენტიზმი დაბრმავებულია იმ რწმენით, რომ ისინი არიან ნეშტი ხალხი, რომელიც 1844 წელს აღიმართა, როგორც მისი ხალხი.

ნურც იფიქრებთ თქვენში თქმას: აბრაამი გვყავს მამად; რადგან გეუბნებით თქვენ, რომ ღმერთს ძალუძს ამ ქვებიდან აღუდგინოს შვილები აბრაამს. და აწ უკვე ცული ხეთა ფესვთან დევს; ამიტომ ყოველი ხე, რომელსაც კეთილი ნაყოფი არ გამოაქვს, იჭრება და ცეცხლში ჩაიგდება. მე კი გაძლევთ ნათელს წყლით სინანულად; ხოლო ის, ვინც ჩემს შემდეგ მოდის, ჩემზე ძლიერია, რომლის ხამლის ტარების ღირსიც არა ვარ; იგი მოგცემთ ნათელს სულიწმიდით და ცეცხლით. რომლის საცერი მის ხელშია, და იგი საფუძვლიანად განწმენდს თავის კალოს, და თავის პურს ბედელში შეკრებს; ხოლო ბზეს ჩაუქრობელი ცეცხლით დაწვავს. მათე 3:9–12.

ლაოდიკიური ადვენტიზმი უფლის პირიდან ამოინთხევა, გარდა იმ ცალკეულ პირთა, რომელთაც შესაძლოა მოინანიონ. ლაოდიკიური ადვენტიზმი იმავე სამარეში უნდა დაიმარხო, რომელშიც დაკრძალულნი არიან ყოფილი აღთქმის ხალხი, რომელმაც მილერის უწყება უარყო, რადგან ისინი ახლა უკვე, ასევე, ყოფილი აღთქმის ხალხია ას ორმოცდაოთხი ათასთან მიმართებით. 1863 წლის ამბოხება წარმოდგენილია იუდადან მოსული წინასწარმეტყველით, რომელმაც მეფე იოშიას შესახებ წინასწარმეტყველებაც დატოვა.

ამ კვლევას შემდეგ სტატიაში გავაგრძელებთ.

„იმის ნაცვლად, რომ ქვეყნიერებას დავემსგავსოთ, უფრო და უფრო გამოკვეთილად უნდა განვსხვავდებოდეთ ქვეყნიერებისაგან. სატანა შეუერთდა და კვლავაც შეუერთდება ეკლესიებს, რათა ღვთის ჭეშმარიტების წინააღმდეგ ოსტატურად წარმართული ძალისხმევა მოახდინოს. ყველაფერი, რასაც ღვთის ხალხი გააკეთებს, რათა ქვეყნიერებაში შეღწევა შეძლოს, სიბნელის ძალებისგან მტკიცე წინააღმდეგობას გამოიწვევს. მტრის უკანასკნელი დიდი ბრძოლა მეტად შეუპოვარი იქნება. ეს იქნება ბოლო ბრძოლა სიბნელის ძალებსა და ნათლის ძალებს შორის. ღვთის ყოველი ჭეშმარიტი შვილი მამაცურად იბრძოლებს ქრისტეს მხარეს. ისინი, ვინც ამ დიდ კრიზისში თავს უფრო ქვეყნიერების მხარეს დადგომის ნებას მისცემენ, ვიდრე ღვთის მხარეს, ბოლოს მთლიანად ქვეყნიერების მხარეს დადგებიან. ისინი, ვინც სიტყვის გაგებაში დაბნეულნი გახდებიან, ვინც ანტიქრისტეს მნიშვნელობის დანახვას ვერ შეძლებენ, უეჭველად ანტიქრისტეს

მხარეს დადგებიან. ახლა არ არის დრო, რომ ქვეყნიერებას შევერწყათ. დანიელი დგას თავის წილში და თავის ადგილზე. დანიელისა და იოანეს წინასწარმეტყველებანი გასაგები უნდა იყოს. ისინი ერთმანეთს განმარტავენ. ისინი აძლევენ ქვეყნიერებას ჭეშმარიტებებს, რომლებიც ყველამ უნდა გაიგოს. ეს წინასწარმეტყველებანი მოწმობად უნდა იყოს ქვეყნიერებაში. თავიანთი აღსრულებით ამ უკანასკნელ დღეებში, ისინი თვითონვე განმარტავენ თავს.“

„უფალი ემზადება, დასაჯოს ქვეყნიერება მისი ურჯულოებისათვის. იგი ემზადება, დასაჯოს რელიგიური ორგანიზაციები იმ ნათლისა და ჭეშმარიტების უარყოფისათვის, რომელიც მათ მიეცათ. დიდი უწყება, რომელიც აერთიანებს პირველი, მეორე და მესამე ანგელოზის უწყებებს, უნდა ეუწყოს ქვეყნიერებას. ეს უნდა იყოს ჩვენი საქმის მთავარი ტვირთი. ისინი, ვისაც ჭეშმარიტად სწამს ქრისტე, აშკარად დაემორჩილებიან იეჰოვას რჯულს. შაბათი არის ნიშანი ღმერთსა და მის ხალხს შორის, და ჩვენ თვალსაჩინოდ უნდა ვაჩვენოთ ღვთის რჯულისადმი ჩვენი მორჩილება შაბათის დაცვით. იგი უნდა იყოს განმასხვავებელი ნიშანი ღვთის რჩეულ ხალხსა და ქვეყნიერებას შორის. დიდ მნიშვნელობას ნიშნავს ღმერთისადმი ერთგულება. ეს მოიცავს ჯანმრთელობის რეფორმას. ეს ნიშნავს, რომ ჩვენი საკვები უნდა იყოს მარტივი, რომ ყოველივეში თავშეკავებულნი უნდა ვიყოთ. სუფრებზე ასე ხშირად ხილული მრავალგვარი საქმელი აუცილებელი არ არის, არამედ მეტად მავნებელია. გონება და სხეული ჯანმრთელობის საუკეთესო მდგომარეობაში უნდა იქნეს შენარჩუნებული. პასუხისმგებლობის დასაკისრებლად არჩეულნი უნდა იყვნენ მხოლოდ ისინი, ვინც გაწვრთნილნი არიან ღვთის შემეცნებასა და შიშში. ისინი, ვინც მრავალი ხანია ჭეშმარიტებაში არიან, მაგრამ ვერ არჩევენ სიმაღლის წმინდა პრინციპებს ბოროტების პრინციპებისგან, ვისი გაგებაც სამართლის, წყალობისა და ღვთის სიყვარულის შესახებ დაბნელებულია, უნდა განთავისუფლდნენ პასუხისმგებლობისაგან.“

„ღმერთს აქვს მნიშვნელოვანი გაკვეთილები, რომლებიც მისმა ხალხმა უნდა ისწავლოს. ეს გაკვეთილები ადრე რომ ესწავლათ, მისი საქმე დღეს იმ მდგომარეობაში არ იქნებოდა, რომელშიც ახლაა. ერთი რამ უნდა გაკეთდეს. ჭეშმარიტება არ უნდა დაიფაროს არც მსახურებისგან და არც პასუხისმგებელ თანამდებობებზე მდგომ კაცთაგან, მათი უკმაყოფილების გამოწვევის შიშით. ჩვენს დაწესებულებებთან უნდა იყვნენ დაკავშირებული კაცები, რომლებიც სიმდაბლითა და სიბრძნით გამოაცხადებენ ღვთის მთელ განზრახვას. ღვთის რისხვა აღიგზნო მათ წინააღმდეგ, რომლებმაც ხორციელ უსაფრთხოებასა და თავმოწონებაში ზიზღი გამოავლინეს მისი ხელმძღვანელობის მიმართ. ისინი საფრთხეში აგდებენ საქმის კეთილდღეობას.“

„ყოველი ცრუ გზა მოტყუებაა, და თუ მასში განაგრძობენ, ბოლოს დაღუპვას მოიტანს. ამგვარად, უფალი ნებას აძლევს მათ, ვინც ცრუ განზრახვებს ინარჩუნებს, რომ დაიღუპონ. სწორედ იმ დროს, როცა ისმის ქება და მლიქვნელობა, უცარი დაღუპვა მოდის. არიან ისეთნიც, რომლებიც, მიუხედავად იმისა, რომ იციან სხვების მიერ მიღებული მხილების შესახებ ურწმუნოების გამო, შეგონებას მაინც ზურგს აქცევენ. ისინი ორმაგად დამნაშავენი არიან. მათ იცოდნენ უფლის ნება და არ შეასრულეს იგი. მათი სასჯელი მათი დანაშაულის თანაზომიერი იქნება. მათ არ

ისურვეს უფლის სიტყვის გაფრთხილება მიეღოთ.“ Kress Collection, 105, 106.